

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **T. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 czerwca 2019 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w J. z dnia 21 marca 2019 r., sygn. akt VI Ka [...], w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 lutego 2019 r., sygn. akt VI Ka [...] Sąd Okręgowy w J. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w K. w sprawie T. R.. W dniu 21 lutego 2019 r. do Sądu Okręgowego w J. wpłynęła drogą elektroniczną korespondencja zawierająca wniosek skazanego o sporządzenie uzasadnienia wyroku (pismo zostało nadane w urzędzie pocztowym w dniu 26 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w J. wezwał skazanego do usunięcia braków formalnych wniosku poprzez wskazanie czy dotyczy całości wyroku, czy poszczególnych rozstrzygnięć (na podstawie art 422 § 2 k.p.k.). W dniu 26 lutego 2019 r. do Sądu Okręgowego w J. wpłynęło ponadto, datowane na 18 lutego 2019 r., zaświadczenie pobytu T. R. w zakładzie leczenia odwykowego od dnia 14 lutego 2019 r. z przewidywanym terminem wypisu w dniu 29 marca 2019 r. Zarządzeniem z dnia 21 marca 2019 r. Przewodniczący VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w J. odmówił przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie

i doręczenie uzasadnienia wyroku. Stanowisko to zostało uzasadnione nieuzupełnieniem braków formalnych wniosku w postaci niewskazania zakresu uzasadnienia oraz niepodpisania wniosku.

W określonym terminie skazany nie uzupełnił braków formalnych wniosku, a wysłana do niego korespondencja została zwrócona Sądowi jako nie podjęta w terminie przez adresata, mimo dwukrotnego awizowania.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł skazany T. R. wskazując, że nie odebrał wezwania do uzupełnienia braków formalnych z uwagi na to, że od 14 lutego do 29 marca 2019 r. przebywał na leczeniu i nie miał możliwości odbioru przesyłek poleconych, zaś mieszkający pod wskazanym do doręczeń adresem brat nie mógł odebrać w urzędzie pocztowym awizowanej przesyłki.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie jego wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i dlatego nie zostało uwzględnione.

Obowiązujące uczestników procesu karnego zasady doręczania pism regulowane są przepisami Kodeksu postępowania karnego. Wprowadzając zasadę, że pismo doręcza się adresatowi osobiście, unormowania kodeksowe przewidują możliwość doręczenia zastępczego, stosowanego w przypadku niemożności dokonania doręczenia pisma w sposób określony w art. 132 k.p.k. Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 2 k.p.k. warunkiem uznania, że pismo zostało doręczone jest dwukrotne umieszczenie zawiadomienia w skrzynce do doręczania korespondencji bądź na drzwiach adresata lub w innym widocznym miejscu ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono. Z akt sprawy wynika, że wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wysłano na adres podany przez T. R., jako adres do doręczeń i zostało ono dwukrotnie awizowane oraz niepodjęte w terminie (k. 489). Słusznie zostało ono zatem uznane za doręczone prawidłowo.

W tej sytuacji zaskarżone zarządzenie uznać należy za wydane w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami procedury karnej.

Mając w polu widzenia podnoszone przez skarżącego okoliczności, w których doszło do bezskutecznego upływu określonego mu terminu do usunięcia braków formalnych pisma, zauważyć trzeba, że zgodnie z treścią art. 126

§ 1 k.p.k., jeśli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, to może ona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana. Właściwym do rozpoznania wniosku jest sąd przed którym należało dokonać czynności.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.